

beløb. Ændringen vil indebære, at patientens pris vil falde for dyrere lægemidler og stige for billigere lægemidler.

Leverancer til sygehuse og lignende institutioner og til dyrlæger består typisk af lægemidler i den høje ende af prisskalaen. Ekspedition af leverancer til sygehuse og dyrlæger er endvidere mindre omkostningstung end apotekets øvrige ekspeditioner. Der vil derfor blive fastsat en særlig avance på leverancer af lægemidler til sygehuse mv. og på veterinære lægemidler.

Der er herefter ikke længere grundlag for fortsat at yde rabat på leverancer af lægemidler til sygehuse og dyrlæger. Der vil derimod blive åbnet mulighed for, at dyrlæger, der distribuerer lægemidler, kan opkræve et nærmere fastsat gebyr for distributionen.

Der vil endvidere blive gennemført en forhøjelse af de gebyrer mv., der danner baggrund for beregning af prisen på magistrelle lægemidler. Dette sker for at sikre en højere grad af inddækning af de omkostninger, der er forbundet med at producere magistrelle lægemidler.

Gennemførelsen af den nævnte omlægning af avancenstrukturen vil yderligere forstærke u hensigtsmæssighederne i den nuværende udligningsordning og forudsætter, at der indføres et ændret udlignings-system.

Det gældende udligningssystem er låst fast i den forstand, at skalaerne for betaling af omsætningsafgifter og modtagelse af omsætningstilskud er fastsat direkte i loven. Erfaringer fra tidligere og den nuværende udligningsordning viser imidlertid, at udviklingen i løbet af nogle år gør justeringer i afgifts-/tilskudssatserne påkrævede.

Det foreslås på denne baggrund, at satserne for henholdsvis ydelse af tilskud og betaling af afgift ikke længere fastsættes direkte i loven. Der foreslås i stedet en hjemmel for sundhedsministeren til efter forhandling med Danmarks Apotekerforening af fastsætte afgifts-/og tilskudssatserne.

Formålet med udligningssystemet er at etablere en udligning af indtjeningsmulighederne for apotekerne. Ved fastsættelsen af skalaerne vil der i overensstemmelse hermed blive lagt vægt på, at udligningsordningen skal muliggøre opretholdelse af apoteker på steder, hvor det af hensyn til befolkningens medicinforsyning skønnes ønskeligt at opretholde et apotek, selvom der ikke er omsætningsmæssigt grundlag for apoteksdrift.

Der vil samtidig blive lagt vægt på, at udligningen må tilrettelægges således, at den ikke fjerner apotekernes incitament til rationel apoteksdrift. Derfor opretholdes princippet om, at der alene udlignes på

baggrund af apotekernes omsætning og ikke delvist på baggrund af overskuddet.

Det foreslås endvidere med den ændrede formulering af bestemmelsen i § 50, stk. 1, at udligningen fremover alene baseres på apotekernes omsætning af receptordinerede lægemidler til enkeltpersoner.

Baggrunden for dette forslag er dels, at ekspedition af medicin efter recept er en af apotekets væsentligste funktioner dels, at varetagelsen specielt af denne opgave begrundet opretholdelse af apoteker i områder, hvor der ikke er et egentligt driftsøkonomisk grundlag for apoteksdrift. Hertil kommer, at denne opgave varetages rimeligt ensartet af apotekerne overalt i landet.

Den foreslåede formulering af § 50 indebærer, at omsætningen af håndkøbslægemidler og frihandelsvarer samt leverancer til sygehuse mv. og større leverancer af veterinære lægemidler ikke indgår i den omsætning, der danner grundlag for den fremtidige udligning.

Det er hensigten at ændre de nuværende tilskudssatser fra henholdsvis 3 pct. og 6 pct. til henholdsvis 9 pct. og 6 pct. Det er endvidere hensigten at ændre de nuværende 5 afgiftssatser på 3 pct., 6 pct., 9 pct., 11 pct. og 13 pct. til 3 satser på 5 pct., 10 pct. og 15 pct.

Efter bestemmelserne i lovens § 49, stk. 3 og 4, reduceres den omsætning, der lægges til grund ved afgifts-/tilskudsberegningen for apoteker, hvortil der er knyttet apoteksfilial med halvdelen af filialens/filialernes omsætning. Endvidere reduceres afgiften/forhøjes tilskuddet vedrørende disse apoteker med et beløb, der udgør 2 pct. af den årlige beløbsgrænse for hver tilknyttet apoteksfilial.

Således som lempelserne for afgiftsbetalingen for apoteker med tilknyttede apoteksfilialer er udformet, tilgodeser ordningen især apoteker med store filialomsætninger.

Med henblik på at sikre apoteker med filial en ensartet lempelse foreslås det, at der indføres en fast reduktion i afgiften for hver apoteksfilial. Beløbet foreslås fastsat til 400.000 kr. pr. filial.

Det foreslås samtidig, at sundhedsministeren får adgang til at forhøje eller nedsætte den særlige afgiftsreduktion til filialer samt, at sundhedsministeren i ganske særlige tilfælde efter ansøgning fra en apoteker kan forhøje reduktionen for enkelte filialer. Forhøjelse af reduktionen til den ansøgende apoteker kan ske i tilfælde, hvor apotekeren er klemmt i afgiftssystemet af grunde, apotekeren selv er uden indflydelse på. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis apotekets omsætning af receptordinationer til enkeltpersoner udgør en i forhold til gennemsnittet betydelig andel af omsætning.